

Irene de Andrés Eivissa, 1986) es va graduar a l'Escola de Belles Arts de la Universidad Complutense de Madrid (2004-2009) on va fer un màster d'investigació i producció artística (2009-2010). Ha estat una de les artistes residents de l'Escola FLORA Ars+Natura de Bogotá (Programa de residencias artísticas A/CE) el 2016 i del programa The Harbor de Beta Local a San Juan de Puerto Rico el 2017. Entre les beques i premis que ha rebut destaquen el premi Circuits d'Arts Plàstiques 2012, Generaciones 2013, Injuve 2014, las Ayudas a la Creación Visual Vegap 2015 i el Premi Ciutat de Palma 2015. Ha gaudit dels programes de residència de Bilbao Arte, Casa de Velázquez i Atelier haus Salzamt a Linz (Àustria). Recentment, el treball d'Irene s'ha pogut veure al MuHKA (Museu d'Art Contemporani d'Anvers), al MACE (Museu d'Art Contemporani d'Eivissa), en IFA Galerie a Berlín, a la segona edició de la Triennal Frestas al Sesc Sorocaba (Brasil) i en la passada Biennal Leandre Cristòfo celebrada al Centro de Arte La Panera de Lleida. La seva última exposició individual va tenir lloc a l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró de Barcelona el novembre de 2017.

Irene de Andrés

Prora. Complejos de destino, 2018

Vídeo 4K. Monocanal, color, so. Duració: 7min 30 seg

Dates de l'exposició: 23.11.2018- 20.01.2019

Horaris del museu:

Dimarts a dissabte 10 a 20 h

Diumenge de 10 a 15 h

Dilluns tancat

ESBALUARD | museu d'art modern
i contemporani de palma

Govern
de les Illes Balears

Consell de
Mallorca

Ajuntament
de Palma

Fundació d'Art Serra

Irene de Andrés

Prora. Complejos de destino

Beca de Producció a la Creació Videogràfica

DKV-Es Baluard

Amb el seu projecte *Prora. Complejos de destino*, Irene de Andrés ha estat l'artista seleccionada d'entre 104 creadors presentats a la convocatòria de la V Beca de producció a la creació videogràfica DKV-Es Baluard. En aquesta proposta l'artista torna a tractar el turisme com a tema, implementant la idea amb un tomb cap a l'obsessió pel viatge, per col·leccionar llocs, i com aquesta colossal indústria es fa cada vegada més forta engolint tot al seu pas.

Irene de Andrés situa el projecte en un dels majors complexos turístics, i un dels més antics, Prora, a l'illa de Rügen, a la costa del mar Bàltic al nord-est d'Alemanya. Aquesta és una edificació aixecada a l'Alemanya Nazi durant els anys 1936 i 1939, quan va ser abandonada a causa del esclat de la Segona Guerra Mundial. Després de gairebé mig segle d'abandó, Prora comença a tenir una nova vida, en certa manera complint amb el seu propòsit original. El que va néixer com a ideal de vacances per al bon obrer del règim nacionalsocialista, va reobrint les portes per a aquell que es pugui permetre un luxós apartament amb vistes al mar. Els mateixos edificis en les seves diferents etapes històriques, conseqüència del negoci turístic, compten què ha passat, què està passant i què pot passar. És una altra accepció per al·ludir als complexos turístics i fa referència a aquells hotels que ofereixen tot el necessari perquè els hostes no hagin de sortir del seu recinte. Aquest tipus de llocs, juntament amb els creuers s'han tornat cada vegada més populars i funcionen com una ciutat dins d'una altra.